02/05/2019

Χειροτονία Διακόνου στη Μητρ.Καλαβρύτων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Την Πέμπτη της Διακαινησίμου 2 Μαίου 2019, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβρόσιος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας εις τον πάνσεπτο Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Αιγίου, όπου τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία τού ευλαβεστάτου Σπυρίδωνος Αλεξόπουλου, ο οποίος είναι έγγαμος, πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Αθηνών και μεταπτυχιακός σπουδαστής στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο.

Ακολουθεί αναλυτικά η ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως:

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη χαρά και τη συγκίνησή του για το γεγονός της εισαγωγής στον Ιερό Κλήρο ενός νέου ανθρώπου, ο οποίος, όπως είπε, διακατέχεται από ιερό φρόνημα και θυσιαστική διάθεση. «Γνωρίζω πολύ καλά τι σημαίνει ένας τέτοιος νέος, με πρότυπα οικογενειακά, που μεγάλωσε μέσα στην Εκκλησία, να εισέρχεται στην Ιεροσύνη και μάλιστα, σε μια δύσκολη εποχή. Αλλά, όπου περισσεύει η αμαρτία, η Χάρις του Θεού είναι πλούσια! Και αυτό το ζούμε την περίοδο της κρίσης στην πατρίδα μας. Ποιος θα περίμενε ότι κάποιοι θα υποτιμούσαν σε τέτοιο βαθμό τους ιερείς μας, που είναι οι στυλοβάτες της κοινωνίας... Όμως, διαπιστώσαμε, τον ίδιο καιρό, ότι ο λαός μάς συμπαραστέκεται, βλέποντας την αδικία που πάει να συμβεί και... αγκαλιάζει τους ιερείς, διότι ξέρει πολύ καλά τι σημαίνει παπάς στον τόπο μας, τι σημαίνει Ορθοδοξία στην Ελλάδα», σημείωσε αρχικά ο σεπτός Ποιμενάρχης μας.

Εν συνεχεία ο Σεβασμιώτατος, με λόγους πατρικούς, υπενθύμισε στο νέο Διάκονο τη συνεχή εγρήγορση που πρέπει να έχει για τη διακονία του Ευαγγελίου του Χριστού, καθώς και τον καθημερινό αγώνα τον οποίο καλείται πλέον να αναλάβει, τόσο για την προσωπική του σωτηρία όσο και την σωτηρία του ποιμνίου του. «Από σήμερα και στο εξής έχεις μία και μοναδική αγωνία: Πώς θα κερδίσεις τις ψυχές των ανθρώπων από τον... βούρκο της αμαρτίας και να τις οδηγήσεις στον Θεό! Για να το κάνεις όμως αυτό πρέπει να ζεις και να αναπνέεις για τον Θεό, να μελετάς τον Λόγο Του, για να γίνεις τελικά ένας... φάρος που θα ΄΄φωτίζει΄΄ τις ψυχές των συνανθρώπων σου. Να αγωνιάς για την κάθε ψυχή που η Πρόνοια του Θεού σού εμπιστεύεται, καλλιεργώντας τις αρετές της αγάπης, της υπομονής και της συγχωρήσεως. Η Ιεροσύνη είναι σταυρός, τον οποίο καλείσαι να σηκώσεις στους ώμους σου με αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο, αλλά και με θυσιαστικό φρόνημα και ιερό ζήλο. Εύχομαι η Χάρις του Θεού να σε συνοδεύει, να σε ενδυναμώνει και να σε στηρίζει. Και εσύ με τη σειρά σου να δοξάζεις μέρα και νύχτα τον Θεό που δέχθηκε τη θυσιαστική προσφορά σου», τόνισε στον χειροτονηθέντα.

Ο π. Σπυρίδων, κατά την ομιλία του, εμφανώς συγκινημένος, εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας, «στα τίμια χέρια του οποίου αφήνεται», όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, «προκειμένου να τον οδηγήσουν στα κράσπεδα του Ιερού Θυσιαστηρίου, ώστε να καταστεί αγαθός και πιστός Διάκονος στον αμπελώνα του Κυρίου μας».
Παράλληλα, δεν παρέλειψε να αναφερθεί σε όσους σημάδεψαν την πορεία τής μέχρι τώρα ζωής του και συγκεκριμένα στους γονείς του Δημήτριο και Χριστίνα, την αδελφή του Μαρία – Ελένη, τη σύζυγό του Αννέτα αλλά και τους γονείς αυτής, Νικόλαο και Ουρανία.

Επίσης, θέλησε ξεχωριστά να ευχαριστήσει τον πνευματικό του πατέρα, Πρωτοπρεσβύτερο π. Χρήστο Τσάκαλο, διότι από την πρώτη στιγμή τον αγκάλιασε με πατρική αγάπη για την πνευματική του προκοπή και την είσοδό του στα «ενδότερα του καταπετάσματος», τον Πρωτοσύγκελλο της καθ’ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμανδρίτη π. Ιωακείμ Βενιανάκη για το αμέριστο ενδιαφέρον που έχει επιδείξει προς το πρόσωπό του, τον αγαπητό θείο του, Πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Λυμπέρη για τις πολύτιμες συμβουλές που του έχει δώσει για τη νέα πορεία που καλείται να ακολουθήσει, τον Διάκονο π. Λουκά Τσούλη για την αδελφική του αγάπη και όλους τους ιερείς που παραβρέθηκαν στη χειροτονία του.

Τέλος, θερμές ευχαριστίες απηύθυνε προς τους συγγενείς και φίλους που κατέκλυσαν τον περικαλλή Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Αιγίου και οι οποίοι με δάκρυα χαράς και συγκίνησης αναφώνησαν «Άξιος!» στο νέο Διάκονο, ευχόμενοι επιτυχία στα νέα του καθήκοντα και δύναμη ώστε να σηκώνει τα βάρη που καλείται να διαχειριστεί στους κόλπους της Εκκλησίας μας.